

Nr 322.

Av herrar **Jacobsson** i Igelsbo och **Andersson** i Alfredshem, i
anledning av *Kungl. Maj:ts framställning om anslag
till avlöningar vid pensionsstyrelsen.*

I statsverkspropositionen år 1953 bil. 7, femte huvudtiteln, p. 88, Pensionsstyrelsen: Avlöningar har statsrådet och chefen för socialdepartementet hemställt om indragning av två 1:e byråsekreterartjänster i Ce 27 på pensionsstyrelsens gransknings- och sjukvårdsbyråer. Anledningen härtill synes ha varit att ifrågavarande båda tjänster har varit avsedda för den yrkesutbildande verksamheten och att huvuddelen av denna verksamhet fr. o. m. den 1 juli 1952 överflyttats från pensionsstyrelsen till arbetsmarknadsstyrelsen. Statens organisationsnämnd har i sitt yttrande över pensionsstyrelsens petitaskrivelse påtalat detta förhållande och föreslagit att tjänsterna antingen skulle utgå ur organisationen eller frigöras för annat arbete.

Med anledning härav får vi framhålla följande.

Pensionsstyrelsen själv har i sitt förslag till anslagsäskanden ansett att tjänsterna i fråga skall bibehållas. Departementschefen anför att det permanenta personalbehovet för framtiden inom de båda nämnda byråerna är svårt att bedöma med hänsyn till folkpensionsreformerna samt att frågan huruvida dessa reformer föranleder ett permanent ökat personalbehov får prövas sedan närmare erfarenhet vunnits.

Det kan principiellt sett icke anses rimligt att på så lösa antaganden som här skett draga in två högre tjänster. Om personalbehovet är svårt att för närvarande bedöma, bör man givetvis avvakta utvecklingen en tid framåt så att praktisk erfarenhet vinnes innan tjänsterna indrages.

I verkligheten sysslar de båda tjänstemän varom här är fråga numera till stor del med handläggning av pensionsärenden, d. v. s. de har i överensstämmelse med organisationsnämndens yttrande frigjorts för annat arbete.

Enligt tidigare beslut har fyra 1:e byråsekreterartjänster i Ca 29 å pensionsstyrelsens gransknings- och sjukvårdsbyråer överförts till övergångsstat. En av innehavarna av dessa fyra tjänster har den 1 november 1952 avgått med pension, och de övriga tre kommer att uppnå pensionsåldern den 1 juni, resp. 1 juli och 1 oktober 1953. Redan detta medför en högst avsevärd reducering av personaltillgången på de båda byråerna. Trots att pensionsstyrelsen under de senaste åren förfogat över dessa fyra tjänstemän, har det upprepade gånger blivit en sådan balans av pensionsärenden hos styrelsen att man måst kräva ökade arbetsprestationer av de högre tjänstemännen och dessutom måst anställa jurister utanför ämbetsverket

såsom extra föredragande, varibland flera förutvarande tjänstemän hos styrelsen. Antalet pensionsärenden, som skall handläggas, kommer med all sannolikhet att ytterligare ökas under nästa budgetår till följd av redan beslutade eller föreslagna ändringar i lagstiftningen om folkpensionering och särskilda barnbidrag. Härtill kommer att ärendenas svårighetsgrad undan för undan har ökats genom en väsentligt mer komplicerad lagstiftning och praxis, varjämte betydelsen av en noggrann prövning av ärendena vuxit med de avsevärt höjda förmånsbeloppen. De nuvarande enhetliga statliga bostadstilläggen kommer t. ex. att fr. o. m. den 1 januari 1954 ersättas av kommunala bostadstillägg, som varje kommun själv får besluta om. Då de allra flesta kommuner i riket torde komma att införa kommunala bostadstillägg och dessa torde komma att utgå med mycket varierande belopp och efter mycket olikartade principer i olika kommuner, kommer granskningsarbetet i pensionsstyrelsen att bli avsevärt mer komplicerat och tidsödande än förut. Med hänsyn härtill synes det uppenbart att den i propositionen föreslagna personalstyrkan å gransknings- och sjukvårdsbyråerna icke är tillräcklig för att sköta arbetet på ett tillfredsställande sätt.

Härutöver kan framhållas att genom det livliga reformarbete, som nu pågår och under avsevärd tid torde komma att pågå och som omfattar åtskilliga områden av pensionsstyrelsens verksamhet, flera av styrelsens tjänstemän på de berörda byråerna ej sysslar med sina vanliga arbetsuppgifter utan helt eller till avsevärd del måste tagas i anspråk för arbetsuppgifter i anslutning till det nämnda reformarbetet.

En indragning av ifrågavarande båda tjänster skulle med all sannolikhet icke heller bli till någon besparing för statsverket, eftersom i så fall extra arbetskraft måste anlitas i motsvarande mån eller tjänstemän i lägre lönegrad måste ges förordnande att utföra sådana arbetsuppgifter som åvilar tjänsteman i 27:e lönegraden. Dessutom kommer arbetets kvalitet och kontinuitet säkerligen att bli lidande genom sådana arrangemang.

Av det sagda torde med all önskvärd tydlighet framgå att den föreslagna indragningen av de två berörda tjänsterna icke i nu rådande läge är förvarlig utan kommer att medföra avsevärda nackdelar för pensionsstyrelsens verksamhet och därmed även för det sociala reformarbetet.

Under hänvisning till vad ovan anförts hemställer vi,

att riksdagen måtte besluta att de två ovannämnda 1:e byråsekreterartjänsterna i Ce 27 på pensionsstyrelsens gransknings- och sjukvårdsbyråer icke skall indragas.

Stockholm den 27 januari 1953.

Edvin Jacobsson
i Igelsbo.

K. J. Andersson
i Alfredshem.